

Briselē, 2016. gada 30. septembrī
(OR. en)

12807/16

CLIMA 132
ENV 630
ONU 110
DEVGEN 215
ECOFIN 866
ENER 345
FORETS 52
MAR 247
AVIATION 196

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2016. gada 30. septembris
Saņēmējs:	delegācijas
Iep. dok. Nr.:	12688/16 CLIMA 122 ENV 615 ONU 103 DEVGEN 209 ECOFIN 850 ENER 337 FORETS 46 MAR 241 AVIATION 192
Temats:	Gatavošanās Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām sanāksmēm Marrākešā (2016. gada 7.–18. novembris) – Padomes secinājumi (2016. gada 30. septembris)

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par gatavošanos Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) sanāksmēm Marrākešā (2016. gada 7.–18. novembris), kurus Padome pieņēma 3486. sanāksmē 2016. gada 30. septembrī.

Gatavošanās UNFCCC sanāksmēm Marrākešā (2016. gada 7.–18. novembris)

- Padomes secinājumi -

Eiropas Savienības Padome,

Parīzes nolīgums

1. ATZINĪGI VĒRTĒ vēsturisko un vērienīgo sasniegumu, kas tika panākts 2015. gada decembrī Parīzē, – pasaule pieņēma pirmo patiesi globālo un juridiski saistošo nolīgumu ar mērķi stiprināt globālo reakciju uz klimata pārmaiņu apdraudējumu, saistībā ar ilgtspējīgu attīstību un centieniem izskaust nabadzību, tostarp a) saglabājot pasaules vidējās temperatūras pieaugumu krietni mazāku par 2°C salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni un turpinot centienus panākt, lai temperatūra neceltos vairāk par 1,5°C salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni, b) uzlabojot spēju pielāgoties klimata pārmaiņu nelabvēlīgajai ietekmei un c) finanšu plūsmas saskaņojot ar virzību uz zemu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni un uz tādu attīstību, kas ir noturīga pret klimata pārmaiņām;
2. UZSVER ES un tās dalībvalstu apņemšanos īstenot visus līdzsvarotā Parīzes sanāksmes iznākuma elementus, tostarp Nolīgumu, Parīzes COP Lēmumu (1/CP.21) un iecerētos valsts noteiktos devumus (*INDC*); un UZSVER, cik būtiski ir tas, lai nevalstiskie dalībnieki strauji pastiprinātu rīcību klimata politikas jomā, kā atspoguļots Limas un Parīzes rīcības programmā, kura ir kļuvusi par globālo rīcības programmu klimata politikas jomā; UZSVER, cik būtiski Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā ir īstenot Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (*IAM*);

3. PAUŽ GANDARĪJUMU par Padomē panākto vienošanos par Parīzes nolīguma ratifikāciju Eiropas Savienības vārdā; ATZINĪGI VĒRTĒ visu dalībvalstu īstenotos centienus nodrošināt, lai ātri tiktu pabeigtas to valsts ratifikācijas procedūras; PIEKRĪT, ka pašreizējos apstākļos Savienībai ir lietderīgi deponēt ratifikācijas instrumentu līdz 2016. gada 7. oktobrim; un ATZINĪGI VĒRTĒ dalībvalstu nodomu deponēt savus ratifikācijas instrumentus vai nu kopā ar Savienību, vai cik drīz vien iespējams pēc tam; PAUŽ GANDARĪJUMU par starptautisko politisko stimulu virzībā uz Parīzes nolīguma agrīnu stāšanos spēkā 2016. gadā un par to, ka pieaug to valstu skaits, kuras jau ir deponējušas savus ratifikācijas instrumentus; MUDINA citas valstis veikt ratifikāciju pēc iespējas drīz; STINGRI ATBALSTA iekļaujošo pieeju, ar ko nodrošina, lai visas Puses varētu turpināt līdzdarboties un sniegtu pilnvērtīgu ieguldījumu konkrētu Parīzes nolīguma aspektu izstrādē;

Īstenošana vietējā mērogā un atbalsts starptautiskajiem partneriem

4. ATKĀRTOTI APSTIPRINA ES apņemšanos turpināt īstenot savu klimata politiku saskaņā ar tās politiskajām prioritātēm, tostarp Enerģētikas savienību, un veikt vērienīgus pasākumus klimata jomā, lai īstenotu ES iecerētos nacionāli noteiktos devumus (INND); UZSVER, ka saskaņā ar jaunākajiem datiem ES sasniegs savu 2020. gada mērķi, kā to apstiprina 2014. gada emisiju līmenis, kas ir par 24 % zemāks nekā 1990. gadā; ATKĀRTOTI UZSVER, ka ES un tās dalībvalstis jau ievēro Kioto protokola Dohas grozījumu; ATGĀDINA par 2030. gada reglamentējošos noteikumus, kas izklāstīti Eiropadomes 2014. gada oktobra secinājumos, tostarp saistošo ES mērķi līdz 2030. gadam klimata jomā samazināt ES iekšējās siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; šajā sakarā ATZINĪGI VĒRTĒ nesen iesniegtos Eiropas Komisijas priekšlikumus attiecībā uz ETS neaptvertajiem sektoriem (zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības sektori (*LULUCF*) un Kopīgu centienu regula), kas ir turpinājums priekšlikumam reformēt ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu;

5. AICINA visas Puses ieviest rīcībpolitikas un turpināt pasākumus, lai sasniegtu savus (I)NND, un iesaistīties pielāgošanās plānošanā un rīcības īstenošanā, un nodrošināt, ka (I)NND un pielāgošanās darbības ir pilnībā integrētas attiecīgo valstu plānošanā un stratēģijās visās ekonomikas nozarēs; UZSVER ES un tās dalībvalstu apņemšanos turpināt pieredzes apmaiņu ar partnervalstīm un atbalstīt tās vērienīgas klimata politikas izstrādē un īstenošanā saistībā ar mazoglekļa un pret klimata pārmaiņām noturīgu attīstību; ATZINĪGI VĒRTĒ pašreizējos centienus, ko veic valstis, reģioni un nevalstiskie dalībnieki nolūkā uzlabot izmaksu ziņā lietderīgus emisiju mazināšanas instrumentus, tostarp oglekļa cenas noteikšanu; un PAUŽ GANDARĪJUMU par papildu centieniem šajā jomā;
6. UZSVER, cik svarīgas ir ilgtermiņā zema siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeņa attīstības stratēģijas kā politikas instruments, ar ko izstrādā drošus virzienus, lai gadsimta otrajā pusē panāktu līdzsvaru starp globālajām antropogēnajām emisijām no emisiju avotiem un siltumnīcefekta gāzu uztveršanu piesaistītājos; ATZINĪGI VĒRTĒ Eiropas Komisijas iniciatīvu sagatavot padziļinātu analīzi par to, kāda ekonomiska, sociāla un vides ietekme ir tiem virzieniem, kas atbilst Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķim attiecībā uz temperatūru, lai sniegtu ieguldījumu politikas debatēs saistībā ar zema siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeņa attīstības stratēģiju izstrādi gadsimta vidū;
7. ATKĀRTOTI APLIECINA, ka ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās kā daļu no attīstīto valstu vadītiem pasaules mēroga centieniem pastiprināt finansējuma klimata pārmaiņu jomā mobilizēšanu – jo īpaši, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm saistībā ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos nolūkā īstenot savas valsts virzītās stratēģijas, jo īpaši nacionāli noteiktos devumus; ATKĀRTOTI APSTIPRINA, ka publiskais finansējums klimata pārmaiņu jomā joprojām būs svarīgs; APSTIPRINA, ka ES un tās dalībvalstis mazināšanas un pielāgošanas nolūkiem turpinās sniegt publisko finansējumu klimata pārmaiņu jomā; ATZĪST, ka privātais sektors ir viens no svarīgākajiem avotiem attiecībā uz finansējumu klimata pārmaiņu jomā un citām relevantām investīciju plūsmām; ATZINĪGI VĒRTĒ to, ka ar Parīzes nolīgumu tiek raidīts spēcīgs signāls privātajam sektoram, lai tas pārorientētu finanšu plūsmas uz investīcijām mazoglekļa, pret klimata pārmaiņām noturīgos risinājumos; APSTIPRINA savu nodomu drīz pieņemt secinājumus par finansējumu klimata pārmaiņu jomā;

8. ATZINĪGI VĒRTĒ partnerības iniciatīvu NND jomā, kuru uzsāks *UNFCCC* Pušu konferences 22. sesijā (*COP 22*) Marrākešā;

Starptautiskais process

9. UZSVER, ka saskaņā ar Parīzes nolīgumu, lai panāktu tā ilgtermiņa mērķi attiecībā uz temperatūru, Puses pēc iespējas drīz centīsies sasniegt globālu lūzuma punktu siltumnīcefekta gāzu emisiju līmenī un pēc tam uzsākt strauju samazināšanu, lai šā gadsimta otrajā pusē panāktu līdzsvaru starp antropogēnajām emisijām no emisiju avotiem un siltumnīcefekta gāzu uztveršanu piesaistītajos; ATGĀDINA ES mērķi saistībā ar nepieciešamajiem samazinājumiem, kas saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomi (*IPCC*) ir jāveic attīstītajām valstīm kā grupai, proti, līdz 2050. gadam samazināt emisijas par 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; ATZINĪGI VĒRTĒ *IPCC* lēmumu 2018. gadā sniegt īpašu ziņojumu par to, kādu ietekmi rada globāla temperatūras paaugstināšanās par 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālo līmeni un ar to saistītās globālās siltumnīcefekta gāzu emisiju trajektorijas;
10. AR BAŽĀM ATGĀDINA *UNFCCC* sekretariāta sagatavotā kopsavilkuma ziņojuma secinājumus par INND kopējo ietekmi, kas pašlaik neatbilst centieniem, kas ir nepieciešami, lai sasniegtu ilgtermiņa mērķi attiecībā uz temperatūru; šajā sakarā UZSVER, cik izšķiroša nozīme ir mērķu ciklam un pārredzamības sistēmai, kas izklāstīta Parīzes nolīgumā; AICINA visas Puses izstrādāt mērķim atbilstīgu globālās izsvēršanas procesu, kurš palīdzētu virzīt to darbības vietējā līmenī, globālos mērķus un brīvprātīgu starptautisko sadarbību un kura ietvaros, ņemot vērā klimata pārmaiņu mazināšanu, pielāgošanos un īstenošanas līdzekļus, tiktu izvērtēts kopējais progress, kas panākts virzībā uz šā nolīguma uzdevuma izpildi un tā ilgtermiņa mērķu sasniegšanu; un UZSVER, cik svarīgi ir visām Pusēm censties panākt kopīgus grafikus attiecībā uz saviem NND;
11. šajā sakarā PAREDZ aktīvu Eiropas Savienības un dalībvalstu dalību 2018. gada veicinošajā dialogā, kas ir pirmā nozīmīgā iespēja izvērtēt Pušu kolektīvos centienus virzībā uz to, lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķi attiecībā uz temperatūru;

12. ATGĀDINA ES un tās dalībvalstu apņemšanos pastiprināt sadarbību un konkrētu kopīgu rīcību ar partnervalstīm saskaņā ar 2016. gada klimata diplomātijas rīcībasplānu.

Marrākešas rezultāti

13. PAUŽ ATBALSTU nākamajai *COP/CMP* prezidentvalstij Marokai saistībā ar tās iniciatīvām pirms *COP 22* un tās laikā, lai panāktu sekmīgu iznākumu visām iesaistītajām Pusēm;
14. UZSVER to, ka *COP 22* Marrākešā būs rīcības un īstenošanas *COP* un tajā būtu jādemonstrē pastāvīga globāla iesaiste vērienīgas, klimata politikas jomā īstenotas rīcības labā, tostarp panākot būtisku progresu attiecībā uz darba programmu, kas ir paredzēta, lai izstrādātu Parīzes nolīguma detaļas saskaņā ar Lēmumu 1/CP.21 un sagatavotu visu nolīguma noteikumu īstenošanu, līdzsvarotā veidā ietverot klimata pārmaiņu mazināšanu, pielāgošanos, īstenošanas līdzekļus un atbalstu; šajā sakarībā ATZĪST būtisko nozīmi, kāda ir Konvencijas izveidotajām struktūrām;
15. AICINA *COP 22* sekmīgi pārskatīt Varšavas Starptautiskā klimata pārmaiņu nodarīto zaudējumu un kaitējuma kompensēšanas mehānismu (*WIM*) un Pielāgošanās komiteju, lai nodrošinātu efektīvu un lietderīgu to darba turpināšanu; ATZINĪGI VĒRTĒ progresu, kas panākts, lai savu darbību sāktu Parīzes komiteja spēju veidošanai (*PCCB*) (jo īpaši, šim nolūkam vienojoties par tās darba uzdevumiem) un Spēju veidošanas iniciatīva pārredzamības jautājumos;
16. AR GANDARĪJUMU ATZĪMĒ progresu, ko Puses panākušas, uzlabojot pārredzamu ziņošanu par savām klimata pārmaiņu mazināšanas darbībām; CER, ka Marrākešā notiks Konvencijā paredzēto daudzpusējā novērtējuma un veicinošas viedokļu apmaiņas procesu nākamā kārtā; UZSVER, cik svarīgas ir šīs darbības, lai nodrošinātu informāciju kopīgu pārredzamības sistēmas noteikumu, procedūru un pamatnostādņu un pārskatatbildības pamatnostādņu izstrādē saskaņā ar Parīzes nolīgumu;

Rīcība laikposmā līdz 2020. gadam un globālā rīcības programma klimata politikas jomā

17. UZSVER, ka visām Pusēm ir jārīkojas, lai pastiprinātu rīcību laikposmā līdz 2020. gadam; ATZINĪGI VĒRTĒ procesu, kurā tiek apzinātas iespējas, kā laikposmā līdz 2020. gadam pastiprināt klimata pārmaiņu mazināšanas centienus tajās jomās, kurās pastāv liels klimata pārmaiņu mazināšanas potenciāls, un kā īstenot klimata pārmaiņu mazināšanas politikas paraugpraksi un pārbaudītas tehnoloģijas, tostarp Āfrikas Atjaunojamo energoresursu iniciatīvu, pilsētas mēru globālo paktu klimata un enerģētikas jomā, iniciatīvu "*Mission Innovation*", Klimata un tīra gaisa koalīciju, klimata risku apdrošināšanas iniciatīvu un klimata risku un agrīnās brīdināšanas sistēmu iniciatīvu; ATZINĪGI VĒRTĒ arī procesu sapratnes uzlabošanai, pielāgošanās pasākumu īstenošanai un veicināšanai, noturības stiprināšanai un neaizsargātības mazināšanai;
18. UZSVER, cik liela nozīme Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā ir daudzpusējai sadarbībai Konvencijas ietvaros, un brīvprātīgiem un sadarbības pasākumiem globālās rīcības programmas klimata politikas jomā ietvaros, tostarp vietējo un reģionālo pašvaldību, pilsētu, uzņēmumu un pilsoniskās sabiedrības pasākumiem; UZSVER, cik svarīgi ir nodrošināt nepārtrauktu politiskās uzmanības pievēršanu tām iespējām, kam ir liels potenciāls klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās jomā, sasaistot tehniskās pārbaudes procesu ar regulāriem pasākumiem starpsesiju sanāksmēs un ikgadējiem augsta līmeņa pasākumiem turpmākās *COP* līdz 2020. gadam, kā arī nepieciešamību sašaurināt tehnisko ekspertu sanāksmju ievirzi un tās precīzāk sasaistīt ar konkrētām iniciatīvām globālajā rīcības programmā klimata politikas jomā; GAIDA augsta līmeņa pasākumu *COP* 22 ietvaros, lai stiprinātu labākās prakses, politikas iespēju un pasākumu īstenošanu;
19. ATZĪST, ka īstenošanas līdzekļiem, tostarp finansēm, tehnoloģiju attīstībai un nodošanai un spēju veidošanai, jo īpaši valstīs ar vismazākajām spējām vai īpaši neaizsargātās valstīs, būtu jāpalīdz pastiprināt rīcību laikposmā pirms 2020. gada; GAIDA veicinošu dialogu *COP* 22, lai novērtētu progresu un iespējas atbalsta izmantošanai un labvēlīgas vides veidošanai. ATGĀDINA ES un tās dalībvalstu apņemšanos klimata pārmaiņu kontekstā panākt progresu cilvēktiesību un dzimumu līdztiesības jautājumā;

Citi procesi

20. CER, ka gaidāmajā Monreālas protokola Pušu 28. sanāksmē (*MOP 28*) (Kigali, 2016. gada 8.–14. oktobris) Monreālas protokola ietvaros saskaņā ar Padomes pilnvarojumu tiks panākta vērienīga vienošanās par to, lai ierobežotu fluorogļūdeņražu (*HFC*) patēriņu un ražošanu, kas ir būtisks devums klimata pārmaiņu mazināšanai;
21. ATBALSTA Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (*ICAO*) centienus un globāla tirgus pasākuma (*GMBM*) pieņemšanu gaidāmajā *ICAO* asamblejā (no 2016. gada 27. septembra līdz 7. oktobrim) – saskaņā ar Padomes noteikto Savienības nostāju –, kas ir aviācijas nozares pirmais solis globālajos centienos mazināt klimata pārmaiņas; UZSVER, ka ir jānodrošina vidiskā integritāte, tostarp izvairoties no divkāršas uzskaites;
22. MUDINA Starptautisko Jurniecības organizāciju (*SJO*) turpināt pievērst vērību starptautiskās kuģniecības radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai, lai taisnīgi uzņemtos savu daļu globālajos centienos mazināt klimata pārmaiņas.
